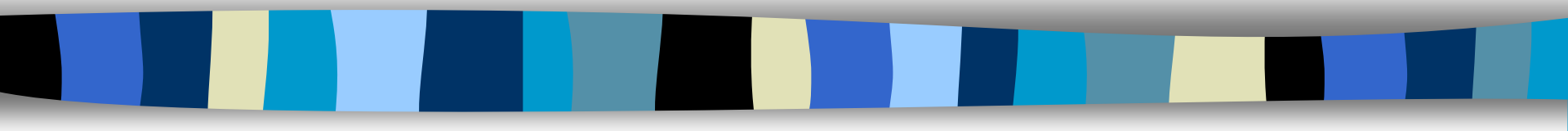

STYLE WYCHOWAWANIE RYGORYSTYCZNE A WYCHOWANIE LIBERALNE

Marta Markowska

Każdą rodzinę charakteryzuje swoisty styl wychowania

Decyduje on o sile oddziaływań
na psychikę dziecka.
Jest jakby wypadkową sposobów
i metod oddziaływania
na dziecko wszystkich członków rodziny.

WYCHOWANIE RYGORYSTYCZNE

- zakłada wyraźny dystans między rodzicami a dzieckiem!!

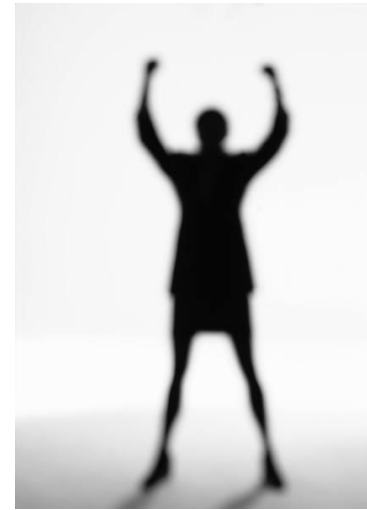

RODZICE:

- kontaktują się z dzieckiem w sposób formalny
- nie wnikają w jego potrzeby psychospołeczne, zainteresowania, motyw i uzdolnienia
- starają się kierować "odgórnie"
- nagminnie wydają polecenia i zakazy
- uznają tylko racje własne
- nie tolerują sprzeciwu
- manipulują dzieckiem
- nie dopuszczają go do współdecydowania w sprawach rodzinnych
- w razie nieposłuszeństwa stosują surowe kary
- wymagają bezwzględnej karności i posłuszeństwa, podporządkowania się wszystkim poleceniom i nakazom

DZIECKO:

- żyje w ciągłym napięciu
- odznacza się przesadną uległością lub przeciwnie, buntowniczą postawą wobec innych
- obowiązujące normy i zakazy przyswaja jako coś narzuconego z zewnątrz
- kieruje się w swoim postępowaniu własnym, egoistycznie pojmowanym interesem
- jest skłonne do łamania niewygodnych dla siebie przepisów, zwłaszcza gdy brak jest kontroli rodziców

WYCHOWANIE LIBERALNE

polega na
całkowitym
niemal
pozostawieniu
dziecka
samemu sobie!!

RODZICE:

- nie wtrącają się w sprawy dziecka
- tolerują aspołeczne zachowania
- zupełnie nie kontrolują dziecka
- nie opiekują się dzieckiem
- mają pobłażliwy stosunek do dziecka, jak i przesadną uległość
- spełniają wszelkie jego zachcianki i życzenia

Styl liberalny przypomina pod pewnymi względami **wychowanie niekonsekwentne** czy też ingerowanie w sprawy dziecka i w jego zachowanie wyłącznie **od przypadku do przypadku**.

DZIECKO:

- często kieruje rodzicami
- korzysta z nadmiernej swobody i przywilejów
- często ma duże poczucie własnej wartości (niestety często zbyt dużym)
- jest niejednokrotnie egoistyczne, niezdyscyplinowane wewnętrznie, niezdolne do trwałego wysiłku, mało zahartowane

Relacje panujące w domu rodzinnym
mają ogromne znaczenie
na funkcjonowanie dziecka w szkole.

Im są one lepsze, tym dziecko jest
lepiej przystosowane do współżycia
w środowisku szkolnym.

W domach gdzie dominuje styl rygorystyczny uczeń często boi się wypowiadać własne myśli, jest bierny i mniej twórczy.

Często dziecko przejawia buntowniczy stosunek do wszystkich dorosłych, którzy próbują mu narzucić pewne normy postępowania i zachowania.

Dziecko wychowywane w stylu liberalnym
długo nie umie się dostosować do zasad panujących w szkole.
Jest przyzwyczajone do pełnej swobody
i ustalania własnych zasad,
a nie respektowania zdania innych.

Najkorzystniejszy styl wychowania to niewątpliwie
STYL DEMOKRATYCZNY.

Przynosi on najlepsze efekty w szkole.

Dziecko zna swoją wartość, jest aktywne i twórcze.
Jest samodzielne, potrafi bardzo dobrze funkcjonować
w grupie rówieśniczej, ma własne zdanie.

Bibliografia:

1. Borecka-Biernat *D.*, *Style wychowania w rodzinie a agresywne zachowania dzieci*, "Prace psychologiczne" 1992, nr 26.
2. Dąbrowska T., Wojciechowska B., *Między praktyką a teorią wychowania*, Lublin 2005.
3. Domańska M., *Wpływ postaw rodzicielskich na kształtowanie się, osobowości dziecka*, "Wychowanie na co dzień" 1999, nr 3.
4. Łobocki M., *Teoria wychowania w zarysie*, Kraków 2009.

DZIĘKUJĘ BARDZO

Marta Markowska